

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til normeringslov for finansåret 1968-69.

(Lovforslaget (nr. 7) findes i tillæg A. sp. 1, fremsættelsen i tidenden sp. 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ivar Nørgaard: Dette lovforslag er det første stykke vragsods fra det store tjenestemandsforslag sidste forår. Jeg skal ikke nægte, at det er med blandede følelser, jeg deltager i arbejdet med at bjærge det i land. På den ene side er redningsaktionen nødvendig, fordi vi skal have en egentlig normeringslov, når vi ikke har fået en ny tjenestemandslav. På den anden side er det ærgerligt at gennemføre denne lov, der kunne være blevet helt anderledes, og som kun med yderste velvilje kan betegnes som det næstbedste. Når man ved, at forslaget kunne være undgået, er det altid med vemod, man deltager i en redningsaktion.

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, forudsatte den barberede normeringslov, vi gennemførte her i tinget med virkning fra 1. april d. å., at forslag om oprettelse af nye tjenestemandstillinger og om oprykning eller nedrykning i bestående tjenestemandstillinger ville være indarbejdet i det helt nye tjenestemandssystem, som tjenestemandskommissionen af 1965 havde forberedt, og som det var meningen at gennemføre som lov med virkning fra samme dato. Desværre stillede regeringen dengang så mange betingelser, der var uacceptable for tjenestemandsgeneralerne, at reformen faldt på gulvet.

Jeg har tidligere her i tinget gjort opmærksom på, at en udsættelse af tjenestemandsgeneralerne var ikke blot var urimelig over for tjenestemandene, men også var til skade for statens rationaliseringsbestrebelse og samtidig dyr for staten og dermed landets borgere.

En af reformerne, der nu er udeblevet, er den smidiggørelse af tjenestemandssystemet, der ville være blevet resultatet af indførelsen af større ansættelsesområder. Hvad enten dette nu skulle ske gennem lov eller ved aftale med tjenestemandsgeneralerne, var ideen jo den, at de enkelte tjenestemænd, når de blev nyansat eller

oprykket i andre lønningsklasser, skulle ansættes i større ansættelsesområder i stedet for som nu i ofte snævre ansættelsesområder. Derved ville man fjerne en betydelig stivhed i systemet og gøre det lettere at rationalisere statsadministrationen.

Flere af de nye stillinger og oprykninger, der er foreslået i det foreliggende forslag om tillæg til normeringsloven, går i den stik modsatte retning og medfører en fastlåsen af systemet. Inden for finansministerens område oprettes der 21 stillinger som distriktstoldchefer i 26. lønningsklasse og 16 stillinger som distriktstoldchefer i 27. lønningsklasse til administration af merværdiafgiften.

Som bekendt drøfter man for tiden muligheden af at koordinere eller helt sammenlægge kontrolarbejdet ved indkomstbeskatningen og merværdiafgiften. Toldvæsenet med de nyoprettede toldstillinger og amtskatteinspektorerne er begge institutioner under finansministeren. Det ville derfor være mest hensigtsmæssigt og mest smidigt, hvis man ansatte tjenestemandene i finansministeriet som ansatte i hele ministeriet og i de under dette ministerium hørende institutioner, således at man stod frit i det fremtidige rationaliseringsarbejde. Nu ser det ud til, at man låser sig fast til bestemte stillinger, hvilket vil hindre rationaliseringsarbejdet. Ved at ansætte folk i ganske bestemte og specifikke stillinger udsætter man altså bestræbelserne for en sammensmeltning og en koordinering.

Noget lignende gør sig gældende inden for forsvarsministerens område. Regeringen har bebudet, at den arbejder med tanken om oprettelse af et fælles værn med en række fælles organer for de tre værn, og socialdemokratiet har som bekendt givet udtryk for ønsket om indførelse af et enhedsværn. Nu foreslår man imidlertid oprettet 93 nye militære tjenestemandstillinger inden for de forskellige værn, og det fører til en fastlåsen. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om han ikke herved foregriber både et udvidet fællesværn, som regeringen jo selv er talsmand for, og et enhedsværn, som socialdemokratiet ønsker det.

Det er i øvrigt ganske interessant, at de fleste oprykninger og nynormeringer finder sted inden for de konservative ministres ansvarsområder. Det er jo ikke så længe